

מסורת הש"ס

(א) (על כט. ט.) [ישי' תחמיס]
היינו תיב' תעמיס' (על כט.
ט.) [על. תיב' (ישי')]
דרוש פסחים פיה היב' (ישי')
זכריות ע"י היב' דגדב'
פריש ז' דהיינ' פ' לעיל (ז')
דגדב' קלי' מנהדריק דה'
הדריות ע"י (ז') יומא דה'
מנחז כ. (ז') חולין כ. דרוש
יב' יומא דהיינ' ע"י מנחז דה'
(ט) חולין כ. ע"י חייב יב' יומא
דגדב' חייב היינ' (ז') [ישי' כפ']
חיי' חייב' דמחזן ומנחזות נא' דה'
חיי' חייב' דמחזן ומנחזות נא' דה'
דגדב' לא דגדב' חיי' ונא' דהיינ' דהיינ'
דגדב' חיי' ולחז' חיל' לחיי' נא' דהיינ'

שינויי נוסחאות

גנב' והקריבו מה תלמוד לומר. בעל
 אל המוצא מה ש"ל הא חביב והקריבו
 ומלך הכהן את ראשו על המזבח:
 וקצקן. שלא ימלקו זה: לא קצק על
 קצקן. דפסקא לן מייקח את
 המלכות לקמן באלף סיקין (א):
 ש"ל כן ומלך אמר רבי עקיבא כו'.
 כולה ר"ל עקיבא קאמר ליה: בשלמא
 כהן. כלספורו ולא בססין: בין
 למעלה (א). מן החוט: מן הלאה.
 מן הגרון: ואחר לאלו. כשחט
 [העוף] והקטיר אותו. וישעיה
 ככספיו ולא יבדיל והקטיר אותו א
 דמו חלו. ידע מה שנאמר תחילה ומלך
 את ראשו והקטיר המזבח הראש:
 דאם כולו. מדלא חביב ונמצא מדמו (א):
 שנאמר שקטיר הוא ממש. וא"ת
 בצמיחו הגוף. לא מקיימא דמו כולו:
 (א) ש"ל ומלך והקטיר ונמצא דמו
 וי"ל העלה על דעתך משהקטיר
 המזבח אלא לומר לך מה הקטיר
 כדראש המזבח אף המיזוי כראש
 המזבח: וכן לקמן בדומים מורשים
 למטה מרגליו. שחטו
 למטה מן הכובד אמה: אלא כראש
 המזבח. דבעין והקטיר ונמצא דמו
 שיהא מיזוי בקיר הסמוך למקום
 הקטירה: מאי בינייהו. כלומר במאי
 שיתפסגו את ע"ז למ"ק קריית א"ת
 ליה והקטיר ונמצא דמו דאי לאו ש"ל
 קור העליון מנא ליה: עושה מערכה
 גבו. למ"ק הקדש לשמות מערכה על
 גבו. קוצב ולהקטיר (א) עושה הילך
 מיזוי שחתם הכובד סמוך למקום
 הקטירה (א) יכול יקדיר. את העור
 ובסמך ויטלו חזק לבדו בלא עור
 ונמצא נמצא כמו (א) שולין עושין:
 ונוטל את קורקננה. ונמצא לשון
 שפרש ודבר מאוס הוא כמו (א) שם.
 כי נא גם נעור: כנוטה (א) שם.
 וכן (א) יותר ממה שכנגד חזק
 הא

ממול עורף אי מה להלן מולק
ומלוק והקטיר מה הקטרה ה
לעצמו והגוף לעצמו ומנן ש
והקטיר אותו הרי הקטרת הגו
בהקטרת הראש הכתוב מדבר
הכבש ולא על קיר ההיכל וואי
רדין הוא מה בהמה שמתא
אוינו דין שועלנו למטה ח"ל
לאחר שקטיר חוזר וממזה
אף מוצי' בראש המזבח הא
לקרן דרומית מזרחית היה מו
מדמה על קיר המזבח * ו
רבי נחמיה ורבי אליעזר ב
אלא בראש המזבח מאי
מערכה ע"ג סובב איכא בינייה
בנוצתה וזו זפק יכול יקדיר
עמה אבא יוסי בן חנן או
שעאל תנא בנוצתה בנ

כהגת וא"ת ורבי שמעון ז' דנפקא ליה כס
א"כ מנא ליה בחטאת העוף דבעינן כ
דחטאת לא בעי דמו כולו מדלא קת
אף על גב דכתיב ומלך והקטיר ו

ההעוף כתיב והקריבו הכהן
הסמורים וגו' וליכתוב צמריה
ידין. גחלות: לקבוע לו
הן. דשמיטה צור כשירה:

שמלקט שמלקט
הדרם חוץ לזמנו או
דרמו שלא לשמה או
לשמה והו' שלא קרב
ל"כזית בחוץ כזית למ'
בחוץ כחצי זית בחוץ
וכזית למחר כחצי זית ב'
א"ר יהודה זה הכלל
קדמה למחשבת המק'
בכרת ואם מחשבת ה'
הזמן פסול ואין בו כ'
פסול ואין בו כרת
ולקטיד כחצי זית כש'
מצטרפין: **גמ'** "זית"
שנאמר יזהקריב מן ה'
יכול המתנדב עוף ל'
ת"ל והקריבו אפילו
המזבח מה ת"ל ויהקרי'
האלא דין הוא ומה בן
שקבע על דעת שור'
דין שלא יקבע על דעת
ל' כהן יכול ימלקט ב'
שחיטה שלא קבע ל'
מליקה שקבע לה כר'
ככלי ת"ל ובהן ומלק'
על דעת שור'
מה ת"ל כהן ישתתף
יכול ימלקט בין מלכ'
ומלק והקטיד * ומה
אף מליקה בראש המז'
אחיה אומר ממול ע'
הצואר ודין הוא ל' נ

אני מבדיל אף כאן
אש לעצמו והגוף לעצמו
קטרת הראש בעצמו
אמורה הא מה אני
מזה דבר כולו אל
זה זה קיר העלין
למעלה עולה למטה
אלק והקטיר ומצד דמ
לומר לך מה
צד זה עולה בכבש
את ראשה ממול ע
עשאה למטה מרגל
יעקב אומרים כל
יניהו אבי ורבה ד
בא לו לגוף כו' ת
סבין וטולטו ת"ל
נוטלה וטולטו קור
ה שלה קודרה

[illegible]

המחברת מודה כי קשה להעריך את חשיבות המחקר הזה, אך היא מאמינה כי הוא יעזור להבין את התהליכים הפוליטיים והחברתיים שמתרחשים בישראל, ויסייע בהחלטות חשובות על עתיד המדינה.

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

והקריבו מה זמור יומם. וא"ת דנפיק דחולין (כא): דרש (א)
לדשא אחרינהו לא צ"ע לדרשין לדרשין. הכא ורבי
הכא דרש מדמכיה לתורים ונני ונח ש"מ פרידה אחת והס
דרש מדמכיה ליהקטיר (ב) ואין לומר דדרשין תרמי משום וי"
דוקקטיר דהא בחולין (ג) דרשין הוא רבי
ישמעאל דלא דרש וי"ו פ' אלמנה
(יבמות דף סח:)

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּב אִישׁ עִמָּה וְהָיָה
 שֶׁאֵין קָבֶה לָּהּ צִפּוֹן וְאִתּוֹ
 שֶׁאֵין קָבֶה לוֹ בֵּהּ. וְהָיָה
 קִמְצָה תוֹכִים דִּלָּל קָבֶה לֶה צִפּוֹן
 וְקָבֶה לֶה כֵּסֶן וְיֵשׁ לִמְדָּר מֵה
 לִמְנַחֵה טַעֲמוֹנָה הַגֶּשֶׁה וְתוֹנוּפָה
 וְקִדְוֶשׁ קוֹמָה וְיֵשׁ לָהּ שֶׁרֶת וְאִתּוֹ יִלְנָה
 מִדְּאִיתָקֶשׁ טַחֲטָה לִמְנַחֵה כְּדֹאמְרִינָה
 לַעֲלִי (דף סג:) וְנִרְאֶה דִּלְמַחֲבָר לִיה
 דִּלָּל טַחֲטָה מְלִיקָה עֲבוּדָה יוֹמָר
 מִשְׁמִטָּה: שֶׁבֶן עוֹף שֶׁקָּבֶה לוֹ בֵּהּ
 אִינוֹ דִּין מְלִיקָה שֶׁבֶן בָּלִי. וְאִתּוֹ
 קִמְצָה מְלִיקָה שֶׁקָּבֶה לֶה כֵּסֶן וְאִתּוֹ
 קָבֶה לֶה כְּלִי מֵה לִמְנַחֵה וְאִתּוֹ
 אִינוֹ מֵינִי דְּמִיִּים וְאִתּוֹ מֵה לָּבֵן אֶלָּא
 שֶׁכּ מִין וְזֶכֶת אֶלֶל עוֹף לֹא חָשִׁיד לִיה
 מִין וְזֶכֶת כֶּסֶף (שֶׁבֶן דף טו: ס:) וְיֵשׁ לִדְהִיטוֹ
 מִשּׁוֹם דְּקִיס לֵן שֶׁהוּא צִיר אֶלֶל וְיֵשׁ
 אִי הוּא כְּלִי הוּא חָשִׁיד שֶׁכּ מֵינִי וְזֶכֶת
 וְאִתּוֹ מֵה לָּבֵן אֶלָּא שֶׁכּ טַעֲמוֹן שֶׁבֶן עוֹף
 כֵּן נִרְאֶה דִּמְעִיקָרָה סִמְכִין אֶהֱיָשָׁא
 דְּחֹלֶת הַסְּמוּרָה לְרַפְּטִין מֵינִי מֵה עֲשֵׂה
 טַעֲמוֹנָה כְּלִי דְּעוֹפוֹת מִינִי כְּמִינִי בְּהִסְתָּה
 עֵינֵיהֶם מִדְּמַרְפִּיק שֶׁיֵּק דְּחֹלִטִין (דף נב.)
 בְּיוֹם מְכִיִּים זֹחוֹתוֹ נִפְקָא וְזִמְנִיגִילָה
 פֶּרֶק קִקְרוֹל מִתְפַּעֵר (דף נג:) גִּבִּי כֹל
 הַיּוֹם כֶּסֶר לְמִלְקָה דְּרַשְׁטִין בְּגִמְרָה
 מְכִיִּים זֹחוֹתוֹ:

[illegible][illegible]

1. **התאמה** – התאמה בין המידע המוצג לבין המידע המצוי. התאמה בין המידע המוצג לבין המידע המצוי היא תהליך של התאמה בין המידע המוצג לבין המידע המצוי. התאמה בין המידע המוצג לבין המידע המצוי היא תהליך של התאמה בין המידע המוצג לבין המידע המצוי.

מה.

זא אבג מ"י ו"יג) [פס"ז]
 מהלכות פסח"ת הלכה ב
 אית ב הוא שם בל"א, א וזות
 ג הוא בפ"ד הל' י:
 טז ד מ"י פט"ו מהל'
 מעה"ק הלכה י:
 טז ה מ"י שם פ"ו הלכה
 כג:
 יז ד מ"י שם הל' (כא) [כ]:
 טח ט מ"י שם הלכה כא:
 יט יב מ"י שם הלכה כ:

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

[גם] בה הקשיחה בראש המזבח
אף מליקה בראש המזבח, עי'
נמוס' יטנס וימא דף ג ע"כ ד"ה
לי תה ויט' [שם אם קשאה
למשה במליו, ע"ל דף מז ע"כ
מוספוט ד"ה עולת:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

ת"ל הבנק ויזוף, סלמסר ר"ע
סחב חלקה נעמז של סקן.
ד"ע חילול דחיק חלה לפרזי
חלה דחיק חיל ליה דחשחש חסן
חשחש חילי סחב חלקה נעמז
של סקן ולקטע לי סקן, ד"ע חיל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones